

ting om militære Spørgsmaal, naar Maalet derfor kunde være en Medbringelse af de militære Udgifter, og det er jo klart, at en lille Lov som denne, der kun indeholder en Forøgelse af Udgifterne, kan ikke som Endemaal indeholde en Formindstelse af dem. Med Hensyn til den nævnte Dyring skal jeg kun gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg tror ikke, at en saadan Forhandling om militære Forhold vil kunne føres i dette Øjeblik. Saa længe den nuværende europæiske Situation vedvarer, saa længe de politiske Forhold ere, som de nu ere, vil man ikke her i Landet kunne føre en Forhandling, som kunde ende med et mindre militært Budget end det, vi nu have. Jeg er overbevist om, at ingen Regering, selv om den ærede Ordfører kom til at sidde i den, vilde paatage sig Ansvaret for at formindste det militære Budget i dette Øjeblik. Jeg tror, at han maa indrømme mig, at vi maa være glade ved, at vort militære Budget ikke hører til de meget stærkt stigende. Det er ofte fremhævet, at Krigsministeriets Budget har staaet stille i en ganske overordentlig Grad, hvilket røber en høj Grad af Beskedenhed fra min Side; men at saa det ned, tror jeg aldrig, der under nuværende Forhold kunde være Tale om. Derimod mener jeg, at naar de almindelige europæiske og politiske Forhold forandre sig, og man får en stor europæisk Krig, hvor alle de nu brændende Spørgsmaal bleve afgjorte, eller man ogsaa uden en saadan, paa Grund af Udmattelse, kom til et saadant Standpunkt, at der fandt en almindelig Afvæbning Sted, man da med Nytte her i Landet kunde optage denne Forhandling, og se at faa en Hærordning, der maatte gav et for Staten finansielt gunstigere Resultat, altsaa baseret paa et mindre militært Budget. Det kan jeg godt tænke mig Muligheden af. Men det ligger saa stærkt ude i Fremtiden, at jeg ikke kan tænke mig, at jeg vil komme til at høre min Birkshoved dertil; thi jeg er formodentlig begavet for lang Tid siden, naar den Tid kommer. Ellers vilde jeg gerne være med dertil. Jeg tror altsaa, at naar de europæiske Forhold forandre sig, kan man maatte ogsaa her komme til en Hærordning med mindre Budget; det anser jeg ikke for umuligt. Men Grunden, hvorfor jeg anser det for muligt, vil jeg sige, er,

fordi vi have den af de Herrer, saa stærkt forhadte Fæstning. Kun ved at vi have et saadant solidt Støttepunkt, kan man tænke sig Muligheden af en Hærordning, som er af en saadan Bestaafenhed, at den kunde faas for færre Penge. Det maa de Herrer erindre, naar de rive saa stærkt ned paa Fæstningen.

Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde gøre med Hensyn til dette specielle Punkt, Artilleriets og Ingeniørernes Udvidelse. Jeg paaftaar, at der ikke har været nogen anden Vej for mig at gaa, naar jeg først var kommen til den Overbevisning, at det er nødvendigt, og den maatte jeg komme til; den kommer jeg aldrig fra; det indse de Herrer ogsaa meget godt. Derfor maa jeg indtrængende anbefale, at de ville overveje Sagen paa ny, inden de definitivt nægte denne ringe Udvidelse. Det drejer sig jo om en ganske overordentlig lille Sum i Forhold til det, man egentlig kunde ønske til Hærens Udvikling, og som har været Genstand for tidligere fremsatte Forslag. Det ærede Medlem fra Helsingør nævnt den Sum, det drejede sig om den Gang, og her forlanges kun noget over 30,000 Kr., saa det er virkelig en meget ringe Sum, det drejer sig om. Det forekommer mig, at der nok kunde være Spørgsmaal, ogsaa for Modstandere af Fæstningen, om det ikke er rigtigt at give denne Bevilling.

Ordføreren (Lutein): Det glædede mig overordentlig at høre den højtærede Minister udtale, at der under visse Eventualiteter var Udset til en Nedsættelse af vort militære Budget. Det er naturligvis beklageligt, at den højtærede Minister mener, at en saadan Nedsættelse først vil kunne ske, efter at den næste større europæiske Krig har klaret alle brændende Spørgsmaal. Man er jo saa næsten nødt til her at ønske, at den næste europæiske Krig maa udbryde saa snart som muligt, saaledes at vi kunne faa vort militære Budget nedsat. Men jeg synes, det er en underlig Vej, den højtærede Minister saa vil gaa, at han nu vil udvide det. Nej, lad os saa sidde ganske rolig og vente, den næste europæiske Krig kommer nok, og naar den er dreven over, nedsætte vi vort militære Budget, og det glæder mig til den Tid at have en allieret i den højt-